

**Sygn. akt: I C 842/18**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2019 r.

**Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny** w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	sekretarz sądowy Monika Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o.**

przeciwko **E. K. (1)**

**o zapłatę**

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. na rzecz Kancelarii Adwokackiej - adwokat L. G. (1) kwotę 600,00 zł (słownie: sześćset złotych) + VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu E. K. (1) z urzędu.

Sędzia:

Sygn. akt I C 842/18

## UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 4 listopada 2019 r.

Powód (...) Sp. z o.o. wniósł o zasądzenie od pozwanego E. K. (1) kwoty 2.000,00 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 listopada 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 30 kwietnia 2016 r. strony zawarły umowę pośrednictwa w obrocie nieruchomościami nr (...). Powódka zgodnie z umową dokonała czynności zmierzających do zawarcia umowy kupna/sprzedaży nieruchomości stanowiącej ofertę p.n.: „ (...) a”, której cena ofertowa sprzedaży wynosiła 60.000,00 zł. Z informacji uzyskanej przez powódkę wynika, że w/w działka została sprzedana na podstawie aktu notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 05.09.2017 r. sporządzonego przed notariuszem L. G. (2), kontrahentowi zaoferowanemu przez powódkę, tj. E. Z.. W dniu 30.04.2017 r. żona pozwanego wypowiedziała umowę pośrednictwa, lecz wypowiedzenie to należy uznać za bezskuteczne z uwagi na to, że nie była stroną umowy, a nadto wszelkie czynności ze strony powoda zostały dopełnione i wypowiedzenie nie jest zasadne. Pismem z dnia 06 listopada 2017 r. pozwany został wezwany do zapłaty, lecz nie spełnił dotychczas dochodzonego roszczenia.

Sąd Rejonowy w Krośnie nakazem zapłaty wydanym w dniu 30 kwietnia 2018 r. sygn. akt I Nc 842/18, uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 18).

Pozwany E. K. (1) powyższy nakaz zapłaty zaskarżył w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnianiu podniósł, że zawarł z pośrednikiem umowę w obrocie nieruchomościami, pracownik powódki będąc u niego w domu oświadczył, że z tytułu umowy koszt będzie ponosił kupujący, a sam pośrednik przez ponad rok nie zrobił nic, aby nieruchomość sprzedać. Wskazał, że umowa została wypowiedziana, za wypowiedzenie uiszcili z żoną kwotę 150,00 zł. On kupca działki znalazł sam, bez udziału pośrednika. W momencie sprzedaży działki był przekonany, że żadna umowa z biurem pośrednictwa już go nie łączy. Pozwany powołał się także na zły stan swojego zdrowia.

### **Sąd ustalił, co następuje:**

Powód (...) Sp. z o.o. prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa sprzedaży nieruchomości, która to działalność jest podporządkowana przepisom ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., poz. 1774). Przepis art. 180 ust. 3 stanowi, że zakres czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami określa umowa pośrednictwa; umowa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Pozwany E. K. (1) był właścicielem działek oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...). Współwłaścicielką działki nr (...) była również jego żona K. K.. Wiosną 2016 r. pozwany znalazł się w trudnej sytuacji zdrowotnej, potrzebował pieniędzy na leczenie. Zapadła decyzja o sprzedaży jednej z działek. Ostatecznie działka oznaczona numerem (...) została przekazana pasierbicy pozwanego B. M., która wraz z mężem M. M. (1) postawili na niej dom. Ogłoszenie o sprzedaży działki zostało umieszczone na internetowych portalach sprzedażowych. W trakcie wykonywania swoich obowiązków służbowych pracownica powodowej spółki (...) (obecnie K.), tj. przeglądania stron internetowych oferujących nieruchomości na sprzedaż, znalazła przedmiotową nieruchomość. Zadzwoiła na numer podany w ogłoszeniu i zaproponowała usługę pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości. Pozwanemu zależało na szybkiej sprzedaży, więc przystał na tę propozycję.

Do zawarcia umowy pośrednictwa w obrocie nieruchomościami doszło w miejscu zamieszkania pozwanego, tj. w miejscowości J.. Obok znajdowała się działka, którą E. K. (1) zmierzał sprzedać. W imieniu powodowej spółki umowę zawierała J. K., która stała się „opiekunem” tej oferty. Dane do umowy, w tym numer nieruchomości, cenę za ar, J. K. przekazał pozwany. Przed zawarciem do nie szło ze strony biura do sprawdzenia przedmiotowej nieruchomości, nie ustalono numeru, właścicieli działki, jej stanu prawnego. W momencie zawierania umowy pośrednictwa nie było stronie powodowej wiadomym, że działka oferowana do sprzedaży jest współwłasnością żony pozwanego K. K.. Umowa pośrednictwa została zawarta w dniu 30 kwietnia 2016 r., został jej nadany numer (...). Pozwanemu obiecano, że otrzyma on swój egzemplarz umowy drogą pocztową, ale strona pozwana w tym terminie umowy nie wysłała.

W myśl § 1 pkt 1 umowy zamawiający zlecił pośrednikowi wykonanie czynności zmierzających do zawarcia umowy sprzedaży/wynajmu. Przez czynności zgodnie z umową należy rozumieć wykonanie przez pośrednika obowiązku oględzin nieruchomości, sporządzenia karty informacyjnej, na zlecenie skompletowanie dokumentacji nieruchomości, wykonania zdjęć obiektu, prezentowania oferty innym biuram nieruchomości i współpracy przy sprzedaży nieruchomości z tymi biurami, podjęcia działań marketingowych mających na celu promocję oferty przez reklamę w internecie, uczestnictwa osobistego w prezentacjach nieruchomości oraz warunków jej zbycia klientom w imieniu zamawiającego, a w przypadku zawarcia umowy na wyłączność, o której mowa w § 2 ust. 2 pośrednik miał zamieścić banery reklamowe na nieruchomości, jeśli uzyskałby takie zlecenie od zamawiającego. Zamawiający zobowiązał się zapłacić pośrednikowi wynagrodzenie w wysokości 3% (nie mniej niż 2.000,00 zł.). Kwota wynagrodzenia naliczana miała być od ceny podanej w umowie przedwstępnej sprzedaży, wynajmu lub/i umowie/akcie notarialnym sprzedaży/ wynajmu. Strony postanowiły, że wynagrodzenie będzie płatne pośrednikowi również w przypadku, gdy zamawiający / jego pełnomocnik lub osoba bliska, sprzeda/wynajmie nieruchomość kontrahentowi, którego skojarzy pośrednik w czasie trwania umowy lub w okresie 12 miesięcy od odstąpienia/

wygaśnięcia umowy, a także gdy pośrednik skojarzy kupującego, a zamawiający wycofa się ze sprzedaży nieruchomości objętej umową. Wynagrodzenie miało być płatne pośrednikowi wyłącznie w przypadku skojarzenia stron transakcji i doprowadzenia do sprzedaży/wynajmu nieruchomości. Do tego czasu zamawiający nie ponosił żadnych kosztów związanych z pośrednictwem nieruchomości. Umowa została zawarta na wyłączność, tzn. nieruchomość nie mogła zostać sprzedana bez pośrednictwa biura, na czas nieokreślony. W przypadku zawarcia umowy na czas nieokreślony zamawiającemu przysługiwało prawo do wypowiedzenia umowy w każdym momencie jej trwania, z zachowaniem 3 – miesięcznego okresu wypowiedzenia, złożonego na piśmie. W umowie w § 5 pkt 6 zawarto zapis, że zmiana treści umowy wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności takiej zmiany.

Po zawarciu umowy J. K. sprawdzając działkę w goeportal, w internecie, doszła do wniosku, że numer ewidencyjny działki jest inny od tej nieruchomości, która została jej okazana do sprzedaży. E. K. (1) chciał sprzedać działkę nr (...), a nie działkę nr (...), która została wskazana jako przedmiot umowy. Ten błąd w umowie nie został naprawiony niezwłocznie, lecz po upływie jakiegoś czasu. W pierwotnie zawartej umowie został przekreślony nr działki (...), a wpisany 56/1. Ta adnotacja nie została poczyniona stroną umowy, (...), a przez jego pasierbicę B. M.. B. M. nie posiadała pełnomocnictwa od pozwanego do podejmowania w jego imieniu żadnych czynności prawnych, w tym dokonywania zmian w przedmiotowej umowie. Zmiana przedmiotu umowy nie została dokonana w sposób przewidziany w umowie tj. w formie pisemnej, a umowa w tym zakresie zawierała rygor nieważności.

Po zawarciu umowy pośrednictwa oferta sprzedaży nieruchomości została umieszczona na stornie internetowej, na działce została umieszczona tablica z informacją, że jest ona na sprzedaż. Ze strony biura nie było przekazywanych pozwanemu żadnych informacji o zainteresowaniu działką, złożonych ofertach kupna. Pozwany by już wówczas po amputacji jednej nogi, potem drugiej, potrzebował pieniędzy na leczenie. Wówczas uzgodnił z żoną, że obniżą cenę za ar nieruchomości wskazany w pierwotnie brzmiącej umowie. Biuro nieruchomości miało informację, że pozwany jest osobą nie mogącą się poruszać, wszystkie sprawy załatwiała w jego imieniu żona K. K.. W dniu 01 lipca 2016 r. do siedziby biura przyjechała K. K. i dokonano wówczas korekty ceny w umowie, cena za ar została obniżona z kwoty 4.000,00 zł. do 3.000,00 zł. Wówczas K. K. nie była zobowiązana do przedkładania żadnego pełnomocnictwa od męża, gdyż strona powodowa miała wiedzę o trudnej sytuacji zdrowotnej pozwanego. Od tamtego czasu, przez okres ponad roku nikt z pozwanymi się w sprawie umowy nie kontaktował. K. K. po amputowaniu mężowi obu nóg posiadała od niego pełnomocnictwo ogólne do dokonywania w jego imieniu wszystkich spraw urzędowych.

W czerwcu 2017 r. K. K. dysponując pełnomocnictwem do wypowiedzenia umowy udała się do biura strony powodowej, gdzie dokonała wypowiedzenia umowy pośrednictwa datowanej na dzień 30.04.2016 r. K. K. zapłaciła z tego tytułu kwotę 150,00 zł. W momencie wypowiedzania umowy K. K. okazała pracownicy biura pełnomocnictwo udzielone jej przez męża.

W dniu 07 września 2017 r. doszło do sprzedaży działki oznaczonej nr (...) na rzecz A. Z. oraz E. Z.. E. Z. w 2016 r. była zainteresowana zakupem działki budowlanej, przeglądała w tym celu oferty w internecie. Widziała, że przedmiotowa działka była wystawiona na sprzedaż, jeszcze przed sporządzeniem oferty przez biuro nieruchomości. E. Z. skorzystała z usług powodowego biura, którego pracownica przedstawiła jej ofertę kupna m.in. przedmiotowej działki. Wówczas E. Z. z tej oferty nie skorzystała. O działce pozwanego dowiedziała się od koleżanki z pracy, która była znajomą pozwanego i jego żony. Koleżanka zachwalała działkę, mówiła, że jest możliwość uzyskania korzystnej ceny i to wówczas E. Z. i jej mąż A. zdecydowali się na jej zakup. Informacje o sprzedających E. Z. uzyskała nie od strony powodowej. Od pozwanego i jego żony E. Z. uzyskała informację, że mieli kiedyś zawartą umowę pośrednictwa nieruchomości, lecz została ona skutecznie wypowiedziana. Po okresie wypowiedzenia powodowe biuro sprawdziło w księgach wieczystych, czy działka będąca przedmiotem umowy nie została sprzedana. Ustalono, że przedmiotowa nieruchomość była przedmiotem transakcji z dnia 07.09.2017 r. i uznano, że do transakcji doszło za pośrednictwem biura. Pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 2.000,00 zł. tytułem wynagrodzenia. E. K. (1) nie zgodził się na uiszczenie w/w kwoty, następnie pismem z dnia 06 listopada 2017 r. ponownie został wezwany do zapłaty kwoty 2.000,00 zł. wraz z kwotą 246,00 zł. jako kosztami postępowania upominawczego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany nie zgodził się na zapłatę wynagrodzenia, gdyż umowa została

wypowiedziana, a poza tym w jego ocenie, do zawarcia umowy kupna/sprzedaży nieruchomości doszło bez udziału strony powodowej.

**dowód:**

- częściowe zeznania świadka J. G. (K.) – k. 97-99,
- zeznania świadka K. K. – k. 79,
- zeznania świadka E. Z. – k. 94-96,
- zeznania świadka A. Z. – k. 96-97,
- umowy z dnia 30 kwietnia 2016 r. nr (...) i z dnia 10 sierpnia 2016 r. nr (...) k. 9, 11,
- wezwanie do zapłaty z dnia 6 listopada 2017 r. wraz z dowodem doręczenia i wypowiedzenia umowy przez K. K. – k. 7-8, 10,
- akt notarialnego Rep. A nr (...) z dnia 5 września 2017 r. – k. 40-41,
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności pozwanego i dokumentacja medyczna pozwanego – k. 25, 26-27,
- zeznania świadka M. M. (1) – k. 79-80,
- częściowo zeznania powódki M. M. (2) – k. 100-103,
- zeznania pozwanego E. K. (1) – k. 103-105,
- oryginał umowy pośrednictwa w obrocie nieruchomościami nr (...) – k. 110.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o powołane wyżej dowody. Sąd dał wiarę wszystkim przedłożonym w sprawie dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Sąd w całości za wiarygodne uznał zeznania świadków K. K., E. Z., A. Z., M. M. (1) oraz pozwanego E. K. (1), gdyż są spójne, uzupełniają się wzajemnie w zakresie ustalenia stanu faktycznego istotnego w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za niewiarygodne w części zeznania E. K. (2) oraz M. M. (2) przede wszystkim w zakresie okoliczności, w których doszło do zawarcia umowy. Przede wszystkim wbrew zeznaniom w/w nie zostały zachowane w sposób przez nie deklarowany wszystkie formalności. W ocenie Sądu pozwany nie dostał swojego egzemplarza umowy, gdyż po pierwsze w umowie nie ma zapisu, że została ona sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, a po drugie, gdyby pozwany otrzymał egzemplarz w momencie jej otrzymania, to dysponowałby egzemplarzem bez naniesionych w okresie późniejszym poprawek. Dlatego też do zeznań świadka oraz powódki co do formalnego załatwiania wszystkich spraw w biurze należy podjąć z dużą ostrożnością. Należy również zaznaczyć, że strona powodowa wycofała się z pierwotnie zajmowanego stanowiska, tj. że kwestionuje skuteczność wypowiedzenia umowy z przyczyn formalnych, tj. że K. K. miała nie przedstawić pełnomocnictwa od męża do wypowiedzenia umowy.

**Sąd zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 180 ustawy z dnia 21.VIII.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., nr 1774 t.j.) – zwanej dalej u.g.n. pośrednictwo w obrocie nieruchomościami polega na zawodowym wykonywaniu dla zamawiającego czynności zmierzających do zawarcia przez inne osoby umowy bądź umów nabycia lub zbycia nieruchomości, innych umów przez strony pośrednictwa określonych, a zamawiający zobowiązuje się do zapłaty pośrednikowi wynagrodzenia, co zbliża ją do umowy agencyjnej uregulowanej w art. 758-764<sup>9</sup> k.c. Wynagrodzenie pośrednika powinno być określone w umowie albo przez wskazanie konkretnej kwoty albo przez wskazanie sposobu jej

obliczenia. Zgodnie z zasadą swobody umów strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwily się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego (art. 353<sup>1</sup> k.c.). Oznacza to, że także w zakresie określenia wynagrodzenia w umowie pośrednictwa strony dysponują swobodą. Wskazać należy także, że decydujące dla powstania prawa pośrednika do wynagrodzenia jest stworzenie przez niego sposobności i możliwości zawarcia przez kontrahentów umowy właściwej, jeżeli rzeczywiście w wyniku tego doszło, do zawarcia takiej umowy.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 r. II CKN 530/98 OSNC 2000 nr 5 poz. 88 oraz wyrokiem z 05 grudnia 2013 r. V CSK 33/13, bezpośrednim celem działań pośrednika nie jest wywołanie określonego skutku prawnego, lecz stworzenie warunków, w których zawarcie umowy jest możliwe z udziałem samych zainteresowanych. Prawo do wynagrodzenia pośrednik nabywa, gdy stworzone przez niego warunki doprowadzą do zawarcia umowy.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu była okoliczność, czy stronie powodowej należy się wynagrodzenie wynikające z umowy pośrednictwa nr (...) zawartej w dniu 30 kwietnia 2016 r. Strona pozwana twierdziła, że nie, gdyż umowa została skutecznie wypowiedziana przez żonę pozwanego, natomiast strona powodowa twierdziła, że wypowiedzenie nie było skuteczne, gdyż K. K. w tym zakresie nie posiadała stosownego pełnomocnictwa. Ostatecznie strona powodowa uznała skuteczność wypowiedzenia, jednakże powołując się na zapis umowy (§ 2 pkt 4) uznała, że należy jej się wynagrodzenie, gdyż do zawarcia umowy kupna/sprzedaży nieruchomości pomiędzy pozwanym i K. K. a E. Z. i jej mężem doszło w terminie 12 miesięcy po wypowiedzeniu umowy, a strony umowy zostały skojarzone przez pośrednika.

Abstrahując od powyższej argumentacji, strona pozwana podniosła, że umowa nie jest ważna, gdyż pierwotnie nie dotyczyła działki, która ostatecznie została przez pozwanego sprzedana, a za której sprzedaż strona powodowa domaga się wynagrodzenia. Sąd ten argument w pełni podziela.

Umowa zawarta przez pozwanego z pracownikiem biura w dniu 30 kwietnia 2016r. dotyczyła działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...). Nieruchomość została oznaczona w sposób błędny, gdyż przedmiotem sprzedaży miała być działka oznaczona numerem (...) i ta działka ostatecznie została sprzedana E. i A. Z.. Świadek J. K. wskazywała, że taki numer został jej podany przez pozwanego i ona tego w momencie zawierania umowy nie sprawdzała. Należy zaznaczyć, że po stronie powodowej mamy podmiot zajmujący się w sposób profesjonalny pośrednictwem w obrocie nieruchomościami. Od takiego podmiotu możemy oczekiwać wyższej staranności, a w okolicznościach niniejszej sprawy przedmiot umowy nie został nawet przez stronę powodową w sposób nie budzący ustalonej. Pracownik biura nie żądał od drugiej strony umowy żadnych dokumentów dotyczących przedmiotowej nieruchomości, w celu choćby jej prawidłowego zidentyfikowania czy oznaczenia właściciela. Jak się potem okazało, w umowie działka została zidentyfikowana w sposób nieprawidłowy, tj. nieprawidłowo został podany jej numer. Błąd ten nie został po pierwsze naprawiony od razu, a po drugiej został naprawiony nie w sposób przewidziany w umowie, która łączyła strony. Jak już wyżej wspomniano, w umowie zastrzeżono, że wszelkie zmiany w umowie wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności. W tym przypadku mieliśmy do czynienia ze zmianą przedmiotu umowy, czyli de facto zmiany najważniejszego jej zapisu. Natomiast strona powodowa zmiany oznaczenia działki dokonała w formie przekreślenia w umowie błędnego numeru działki, wpisania prawidłowego i złożenia podpisu przez osobę, która ani stroną umowy nie była, ani nie była do tego upoważniona – tj. przez B. M., pasierbicę pozwanego. W takim stanie rzeczy należało sporządzić choćby aneks do umowy, gdyż jest to kwestia kluczowa dla bytu rzeczony umowy pośrednictwa.

Należy zatem stwierdzić, że pozwanego wiąże umowa jedynie w jej pierwotnym w brzmieniu, późniejsze zapisy/skreślenia są nieważne jako dokonane przez osoby nieuprawnione. Skoro zatem przedmiotem umowy z 07.09.2017 r. była inna działka niż określona w umowie pośrednictwa, stronie powodowej nie należy się dochodzone wynagrodzenie. Pozwany na umowie przedłożonej przez stronę powodową w oryginale poza podpisem w pierwotnej wersji nie składał żadnych innych podpisów, nie czyniły tego również osoby przez niego upoważnione. Nie można podzielić stanowiska strony powodowej, że pomyłka w oznaczeniu działki była to zwykła omyłka pisarska, jaka może się zdarzyć np. Sądowi w orzeczeniu, a które to omyłki są potem prostowane. Omyłki są oczywiście prostowane, lecz przewidziany jest w

tym zakresie stosowny tryb, wynikający z przepisów, nikt omyłki nie prostuje poprzez dokonanie skreślenia i złożenia parafki, lecz wydawane jest w tym zakresie stosowne orzeczenie i dopiero to orzeczenie jest podstawą poczynienia adnotacji na pierwotnie sporządzonym orzeczeniu.

Należy również zaznaczyć, że prezentując swoje pierwotne stanowisko w sprawie, strona powodowa kwestionowała skuteczność wypowiedzenia umowy pośrednictwa przez K. K. twierdząc, że nie dysponowała w tym zakresie żadnym pełnomocnictwem. Zajęła zatem ona postawę bardzo formalną, a jak się okazało w toku postępowania, tego formalizmu zabrakło, gdy umowa została po pierwsze zmieniona w zakresie oznaczenia nieruchomości, elementu najistotniejszego w treści umowy (zmiana parafowana przez osobę nieupoważnioną), po drugie w zakresie ceny (wówczas od K. K. nikt pełnomocnictwa nie wymagał). Strona powodowa, jak zeznawała J. K. i M. M. (2), wiedziała o trudnej sytuacji pozwanego, o tym, że z powodu amputacji kończyn ma trudności z poruszaniem się gdziekolwiek, zatem w tym przypadku poczyniono pewne ustępstwa.

Za słuszny należy uznać argument wysunięty także przez pozwanego, czy stronie powodowej należałoby się w ogóle wynagrodzenie, skoro z okoliczności sprawy wynika, że do spotkania między stronami umowy z dnia 07.09.2017 r. nie doszło z inicjatywy pośrednika. Z materiału dowodowego nie wynika, aby E. Z. otrzymała numer telefonu od pracowników biura, że strony spotkały się w celu sfinalizowania umowy kupna / sprzedaży z inicjatywy strony powodowej. Sama okoliczność, że kontrahent i sprzedający nieruchomość byli klientami biura i że doszło pomiędzy nimi do zawarcia umowy nie świadczy o tym, że to „skojarzenie” zostało wykonane siłami pośrednika. Jak ustalono, strony skontaktowały się między sobą przy udziale koleżanki z pracy E. Z..

Z uwagi na powyższe przedstawione przez Sąd argumenty powództwo zostało oddalone w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 kpc. Strona powodowa przegrała proces w całości, zobowiązana jest zwrócić stronie pozwanej koszty procesu, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustanowionego dla E. K. (1) z urzędu.